

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ Ν. ΙΩΝΙΑΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
Ν.4335/2015

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
203 /2017
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ Ν.ΙΩΝΙΑΣ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη και τη
Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 22 Φεβρουαρίου 2017
για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

A. Για την αριθμ.56/2016 αγωγή:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ :

του

κατοίκου

Αττικής (οδός

αριθμ.), ο οποίος έχει διορίσει δικαστικό του πληρεξούσιο τον
δικηγόρο Αθηνών Στυλιανό Κουμαρτζάκη (ΑΜΔΣΑ 20977).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

με

έδρα τη

(

, νόμιμα

εκπροσωπούμενη, η οποία έχει διορίσει δικαστικό της πληρεξούσιο τον
δικηγόρο Αθηνών

B. Για την αριθμ.115/2016 Προσεπίκληση:

ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΠΙΚΑΛΟΥΣΑΣ : Της ανώνυμης εταιρείας με την
επωνυμία που εδρεύει στη

(

, νόμιμα εκπροσωπούμενη, η οποία

έχει διορίσει δικαστικό της πληρεξούσιο τον δικηγόρο Αθηνών

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΠΡΟΣΕΠΙΚΛΗΣΗ: 1). Του

, κατοίκου

(οδός

αριθμ.), και ήδη κατοίκου με

ο οποίος έχει

διορίσει δικαστικό του πληρεξούσιο τον δικηγόρο Αθηνών

2) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός αριθμ.)
καθολικής διαδόχου της εταιρείας με την επωνυμία
η οποία κατά το χρόνο λειτουργίας της έδρευε στην
(οδός Αλεξ.), νόμιμα εκπ/νη, η οποία έχει διορίσει
δικαστικό της πληρεξούσιο τον δικηγόρο Αθηνών

3) Της εταιρείας με την επωνυμία η οποία
εδρεύει στην (οδός αριθ. και) η
οποία δεν παραστάθηκε και

4) Της του κατοίκου
(οδός αρθμ), η οποία έχει διορίσει δικαστικό της
πληρεξούσιο τον δικηγόρο Αθηνών

Ο ενάγων με την από 27.06.2016 αγωγή του, τακτικής διαδικασίας, που κατατέθηκε στο δικαστήριο τούτο σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4335/2015 από το δικηγόρο Στυλιανό Κουμαρτζάκη (ΑΜ ΔΣΑ20997) στις 13.07.2016 και έλαβε αύξοντα αριθμό 56/2016, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή. Η προσεπικαλούσα με την από 03.10.2016 προσεπικύληση που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου τούτου σύμφωνα με το Ν.4335/15 από το δικηγόρο

στις 06.10.2016 και έλαβε αριθμό 115/2016, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή. Για τη συνεκδίκαση των δύο ως άνω δικογράφων ορίστηκε δικάσιμος η σημερινή, με πράξη της κας Προϊσταμένης του Ειρηνοδικείου, κατά την οποία εκφωνήθηκαν με τη σειρά τους από το σχετικό πινάκιο.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

2^ο φύλλο της αριθμ. 203/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας

Από τις διατάξεις των άρθρων 237 και 238 ΚΠολΔ σε συνδυασμό και με τα άρθρα 215, 254, 260, 271 επ. 524, 527 και 591ΚΠολΔ, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με διατάξεις του Ν.4335/2015 και ισχύουν από 1.1.2016, συνάγεται καταρχήν ότι η τακτική διαδικασία είναι έγγραφη, με βάσει τις έγγραφες προτάσεις και τους περιεχόμενους σε αυτές ισχυρισμούς των διαδίκων. Σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 237 του ΚΠολΔ οι διάδικοι οφείλουν μέσα σε 100 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής να καταθέσουν προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Το δικαστικό ένσημο κατατίθεται το αργότερο μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης. Η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Σύμφωνα δε με την παρ.2 του ίδιου άρθρου οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις η οποία κατατίθεται μέσα στις επόμενες 15 ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, με την παρέλευση των οποίων κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομιστούν, μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη. Από την παρ.4 του άρθρου 237 συνάγεται ότι μέσα σε 15 ημέρες μετά το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή, ορίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής για την εκδίκαση της υπόθεσης και συγχρόνως ορίζεται και ημέρα και ώρα συζήτησης της υπόθεσης στο ακροατήριο. Η έγγραφη της υπόθεσης στο

οικείο πινάκιο , γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, η παρουσία των οποίων κατά τη συζήτηση είναι τυπική. Η υπόθεση- συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, χωρίς να επέρχονται οι συνέπειες της ματαίωσης της συζήτησης ή της ερημοδικίας ενάγοντος ή εναγομένου. Οι συνέπειες αυτές(δηλαδή το πλάσμα της δικαστικής ομολογίας και η παραίτηση) επέρχονται επί μη κατάθεσης προτάσεων. Σε περίπτωση προσεπίκλησης, παρέμβασης, ανακοίνωσης και ανταγωγής ,η κατάθεση και η επίδοση των δικογράφων αυτών γίνεται προς όλους τους διαδίκους μέσα σε 60 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Αν οι παρεμβάσεις γίνονται μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση (άρθρο 238 ΚΠολΔ) , η κατάθεσή αυτών και η επίδοση προς όλους τους διαδίκους γίνεται μέσα σε 90 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Σύμφωνα με το άρθρο 81παρ.1του ΚΠολΔ η κύρια και η πρόσθετη παρέμβαση ανεξάρτητα από το αν γίνεται εκούσια ή ύστερα από προσεπίκληση ή ανακοίνωση, ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή και κοινοποιείται σε όλους τους διαδίκους. Το δικόγραφο της παρέμβασης πρέπει να περιέχει εκτός από τα στοιχεία που απαιτούνται για κάθε δικόγραφο α) αναγραφή των διαδίκων και της διαφοράς που εκκρεμεί β) προσδιορισμό του έννομου συμφέροντος που έχει ο παρεμβαίνων στην εκκρεμή δίκη, καθώς και του δικαιώματος με βάση το οποίο αντιποιείται το επίδικο γ) σε περίπτωση πρόσθετης παρέμβασης , καθορισμό του διαδίκου για την υποστήριξη του οποίου γίνεται η παρέμβαση .

Περαιτέρω σχετικά με την προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή, η οποία ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή και έχει τα αποτελέσματά της, σ' αυτήν μπορεί να σωρευτεί και παρεμπίπτουσα αγωγή αποζημίωσης κατά του προσεπικαλούμενου δικονομικού εγγυητή. Αν ο προσεπικαλούμενος δεν ασκήσει παρέμβαση

3^ο φύλλο της αριθμ. 23/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας
δεν καθίσταται διάδικος της κύριας δίκης κι επομένως δεν απαιτείται να
καλείται σε κάθε επόμενη διαδικαστική πράξη της αγωγής ή των ενδίκων
μέσων. Σχετικά έχει κριθεί ότι ο προσεπικληθείς και εναγόμενος με την
παρεμπίπτουσα αγωγή που προσήλθε στη δίκη, αλλά δεν παρενέβη
σ' αυτή ούτε επικουρικά αλλά μόνο απέκρουσε την προσεπίκληση και
αρνήθηκε την υποχρέωση αποζημίωσης δεν καθίσταται διάδικος στην
κυρία δίκη, ούτε δημιουργείται ομοδικία και η έφεση του ενάγοντα στην
κυρία δίκη δεν απευθύνεται κατ' αυτού (ΑΠ 165/2004, Εφ.Αθ.2416/2010,
Ειρ. Αθ.1650/2013 ΝΟΜΟΣ).

Από την επισκόπηση των φακέλων της δικογραφίας προκύπτει ότι ο
ενάγων και ο εναγόμενος κατέθεσαν εμπρόθεσμα εντός της
προβλεπόμενης προθεσμίας των «100» ημερών από την κατάθεση της
αγωγής προτάσεις με τα αποδεικτικά μέσα , το πληρεξούσιο διορισμού
του πληρεξουσίου και τα αποδεικτικά τους έγγραφα όπως προκύπτει από
τη σχετική βεβαίωση της γραμματέας του Δικαστηρίου τούτου επί του
σώματος των προτάσεων καθώς και τα νόμιμα τέλη συζήτησης και
συνεπώς νόμιμα παρίστανται στη δίκη σύμφωνα με τις διατάξεις του
άρθρου 237 ΚΠολΔ. Για την προσεπίκληση επίσης η προσεπικαλούσα
εταιρεία κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις , πληρεξούσιο και τα σχετικά
έγγραφα , πλην όμως κανένας εκ των προσεπικληθέντων δεν άσκησε
παραδεκτά Παρέμβαση, εφόσον δεν ασκήθηκε με ξεχωριστό δικόγραφο
, όπως απαιτείται πλέον στην τακτική διαδικασία βάσει των άρθρων 237,
238ΚΠολΔ. Προτάσεις κατέθεσαν όλοι οι καθών η προσεπίκληση-
παρεμπίπτουσα αγωγή κι επομένως νόμιμα παρίστανται στη δίκη
σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 237 ΚΠολΔ, εκτός από την
εταιρεία «AUTO PLANET ΑΕ», η οποία δεν κλητεύθηκε και ως εκ
τούτου η προσεπίκληση- παρεμπίπτουσα αγωγή θεωρείται μη ασκηθείσα
ως προς αυτήν. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 86, 87 και 88

του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η προσεπίκληση, η οποία είναι διαδικαστική πράξη με την οποία εξαιρετικά επεκτείνονται τα υποκειμενικά όρια της έννομης σχέσης της δίκης έναντι τρίτων, επιτρέπεται σε τρεις μόνον περιπτώσεις : 1) των ομοδίκων επί αναγκαστικής ομοδικίας (άρθρο 86 ΚΠολΔ) 2) του αληθινού κυρίου ή νομέα επί εμπραγμάτου αγωγής (άρθρο 87) και 3) του υπόχρεου προς αποζημίωση σε περίπτωση ήττας του προσεπικαλούντος στην κύρια δίκη, δηλαδή του καλούμενου δικονομικού εγγυητή (άρθρο 88 του ΚΠολΔ). Στην τελευταία αυτή περίπτωση επιτρέπεται με την προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή και σώρευση παρεμπόπτουσας αγωγής, με την οποία να ζητείται η καταβολή στον προσεπικαλούμενο από τον προσεπικαλούμενο τρίτο α) όλου ή μέρους εκείνου το οποίο σε περίπτωση ευδοκίμησης της κατ' αυτού (εναγομένου) κυρίας αγωγής, θα υποχρεωθεί αυτός να καταβάλει στον κυρίως ενάγοντα, όταν η προσεπίκληση ασκείται από τον εναγόμενο ή β) αποζημίωσης για την περίπτωση ήττας στην κύρια δίκη όταν η προσεπίκληση ασκείται από τον ενάγοντα. Η καταδίκη όμως του προσεπικαλούμενου εξαρτάται από την ήττα του προσεπικαλούντος κατά την κύρια δίκη και με τέτοια κατ' ανάγκη αίρεση ασκείται και η κατά του υπόχρεου προσεπίκλησή του. Συνεπώς, η προσεπίκληση και η με αυτήν σωρευμένη παρεμπόπτουσα αγωγή αποζημίωσης βασίζεται σε έννομη προϋφιστάμενη σχέση (από σύμβαση ή από το νόμο) μεταξύ του προσεπικαλούντος και του προσεπικαλούμενου ή σε συνευθύνη τους, από αδικοπραξία και εξ αναγωγής αξίωση, από τις οποίες απορρέει υποχρέωση του δεύτερου να αποζημιώσει τον πρώτο εν όλω ή εν μέρει σε περίπτωση της ήττας του κατά την κύρια δίκη (Εφ.Αθ.2302/2011). Επειδή από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 513 και 514 ΑΚ προκύπτει ότι ο πωλητής έχει αφενός μεν την υποχρέωση να μεταβιβάσει στον αγοραστή την κυριότητα του πράγματος, αφετέρου δε να παραδώσει αυτό ελεύθερο από κάθε δικαίωμα τρίτου (νομικό ελάττωμα).

4^ο φύλλο της αριθμ. 205 /2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας

Θεωρείται ως νομικό ελάττωμα οποιοδήποτε δικαίωμα τρίτου στο πράγμα που αποτελεί αντικείμενο της πώλησης, είτε εμπράγματο είτε ενοχικό, το οποίο μπορεί να αντιταχθεί κατά του αγοραστή και εμποδίζει, ολικά ή μερικά, την ελεύθερη μεταβίβαση της κυριότητας και την άσκηση των εξουσιών που πηγάζουν από αυτήν (ΑΠ 889/1974 ΝοΒ 23.494. ΕφΔωδ 394/2005 ΝΟΜΟΣ. ΕφΠατρ 721/2004 ΝΟΜΟΣ. ΕφΑθ 5776/2000 ΕλλΔνη 42.817. ΕφΑθ 2932/1991 ΕλλΔνη 32.674). Σε περίπτωση που ο πωλητής μεταβιβάσει το πράγμα με νομικό ελάττωμα, τότε εκπληρώνει πλημμελώς την υποχρέωσή του και ο αγοραστής έχει, σύμφωνα με το άρθρο 516 ΑΚ, όσα δικαιώματα έχει ο δανειστής στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις και ιδίως σε περίπτωση υπερημερίας ή υπαίτιας αδυναμίας του οφειλέτη. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι η ευθύνη του πωλητή για νομικά ελαττώματα του πωληθέντος διαπλάθεται ως ευθύνη για τη μη εκπλήρωση της παροχής. Επομένως, έχουν εφαρμογή οι γενικές διατάξεις των άρθρων 380 και 382 Α.Κ. σύμφωνα με τις οποίες ο αγοραστής δικαιούται, πλην άλλων, να ζητήσει αποζημίωση για τη μη εκπλήρωση (ΑΠ 847/2003 ΕλλΔνη 44.1358, ΕφΑθ 2922/2004 ΕλλΔνη 2007. 621). Η αποζημίωση αυτή αποτελεί υποκατάστατο του αρχικού αντικειμένου της παροχής και, άρα, αξίωση αυτοτελή, ενώ ως ζημία που πρέπει να αποκατασταθεί νοείται κάθε επί τα χείρω μεταβολή της περιουσίας του αγοραστή από τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πωλητή (ΑΠ 847/2003 ΕλλΔνη 2003. 1358). Δεν αποκλείεται όμως η μη εκπλήρωση της παροχής του πωλητή να είναι αποτέλεσμα παράνομης και υπαίτιας πράξεως του, οπότε ο αγοραστής θα έχει και το δικαίωμα αποζημιώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 914 Α.Κ., ιδίως δε όταν του παρέστησε ψευδώς, ότι το πωλούμενο πράγμα είναι ελεύθερο από νομικά ελαττώματα, ενώ εκ των υστέρων αποδείχθηκε, ότι η δήλωση αυτή του πωλητή ήταν απατηλή (ΑΠ

1087/2002 ΝΟΜΟΣ). Τέτοιο νομικό ελάττωμα αποτελεί και το δικαίωμα δημοσίου δικαίου, όπως οι διάφοροι φόροι και τα τέλη εκτελωνισμού (βλ. Βερβενιώτη σε Γεωργιάδη-Στιαθόπουλου, ΑΚ, άρθρο 514, αρ. 15). Περαιτέρω σχετικά με τη πώληση, αποτελεί νομικό ελάττωμα της ενοχικής σύμβασης πώλησης αυτοκινήτου μαζί με την άδεια κυκλοφορίας του και όταν προκειμένου περί αυτοκινήτου που έχει εισαχθεί από την αλλοδαπή, δεν έχουν καταβληθεί στο Δημόσιο οι αναλογούντες δασμοί, εφόσον σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις δεν επιτρέπεται η ελεύθερη κυκλοφορία του (ΠΠΑ2533/2010).

Με την κρινόμενη αγωγή ο ενάγων εκθέτει ότι στις

αγόρασε από την εναγόμενη εταιρεία το με αριθμ. κυκλοφ.

επιβατικό αυτοκίνητο, εργοστασίου κατασκευής

1786 cc, με αριθμό πλαισίου

, έναντι συνολ.

τιμήματος 38.000,00 ευρώ, εκ των οποίων 23.000 ευρώ κατεβλήθησαν την ίδια ημέρα και το υπόλοιπο 15000,00 ευρώ θα καταβαλλόταν τμηματικά από δάνειο της τράπεζας. Ότι για την εξασφάλιση της εναγόμενης εταιρείας, συμφωνήθηκε η παρακράτηση κυριότητας επί του οχήματος μέχρι την αποπληρωμή του τιμήματος, γεγονός που αναφερόταν στην άδεια κυκλοφορίας. Ότι με βάση τη μεταξύ τους συμφωνία, η εναγόμενη δια των νομίμων εκπροσώπων της υποσχέθηκε στον ενάγοντα το αυτοκίνητο ελεύθερο βαρών ή νομικών ελαττωμάτων πλην της άνω παρακράτησης κυριότητας. Ότι στις 24 Οκτωβρίου 2015, λόγω της καταιγίδας που έπληξε την Αθήνα, το όχημά του εγκλωβίστηκε από τα όμβρια ύδατα και υπέστη εκτεταμένες μη επανορθώσιμες ζημιές και ήταν ασύμφορο επισκευής. Ότι η ασφαλιστική του εταιρεία « προκειμένου να του καταβάλει ως αποζημίωση με βάση την ασφαλιστική του σύμβαση το ποσό των 10.000,00 ευρώ, του ζήτησε ορισμένα έγγραφα μεταξύ των οποίων η άδεια κυκλοφορίας του οχήματος, η δήλωση ακινησίας και πιστοποιητικό ότι δεν οφείλει το

5^ο φύλλο της αριθμ. 203 /2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας

όχημα κανένα ποσό, ώστε να είναι εφικτή η μεταβίβαση στην εταιρεία .
Ότι απευθύνθηκε στο Υπουργείο Μεταφορών για την άρση της κυριότητας και εκεί διαπίστωσε ότι το όχημα δεν μπορούσε να μεταβιβαστεί γιατί δεν είχε εξοφληθεί από τον εισαγωγέα ο ΦΠΑ εκ ποσού 5188,90 ευρώ και με τις προσαυξήσεις 7837,57 ευρώ. Ότι η εναγόμενη ως πωλήτρια του ως άνω αυτοκινήτου ευθύνεται για την ύπαρξη νομικού ελαττώματος κατά τη μεταβίβαση και συγκεκριμένα για την μηχανογραφική του δέσμευση από το ΣΤ΄ Τελωνείο Πειραιώς λόγω παράνομου τελωνισμού και μη καταβολής φορολογικών επιβαρύνσεων .
Ότι η ύπαρξη του ελαττώματος αυτού αποτελεί αθέτηση της συμβατικής υποχρέωσης της πωλήτριας-εναγόμενης να του μεταβιβάσει το όχημα ελεύθερο από κάθε δικαίωμα τρίτου. Ότι η εναγόμενη στην οποία απευθύνθηκε κατόπιν των ανωτέρω , αρνήθηκε την οποιαδήποτε ευθύνη της και αναγκάστηκε να καταβάλει ο ίδιος το άνω ποσό προκειμένου να μην χάσει την αποζημίωση των 10.000 ευρώ. Κατόπιν αυτών ζητά να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει το ποσό των 7837,57 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της καταβολής και το ποσό των 10.000 ευρώ για ηθική βλάβη από την επίδοση της αγωγής άλλως το ποσό των 17.837,57 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής , να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί στην δικαστική της δαπάνη. Η αγωγή με το περιεχόμενο αυτό αρμόδια εισάγεται ενώπιον του δικαστηρίου τούτου για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία με βάση τις διατάξεις του νέου νόμου 4335/2015 στο αρμόδιο καθύλην και κατά τόπο δικαστήριο (άρθρα 7,9, 14 παρ.1 και 25 παρ.2ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 361, 513 , 514 επ., 341, 346 ΑΚ, 914. 932 ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ. Δεδομένου δε ότι έχει καταβληθεί το απαιτούμενο για το αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τα αναλογούντα υπέρ

τρίτων ταμείων ποσοστά (βλ. τα σειρά Α' αριθμ.287109, 261825 και 342280 παράβολα αγωγόσημου) πρέπει να ερευνηθεί η αγωγή και για την ουσιαστική της βασιμότητα.

Με την αριθμ.115/2016 Προσεπίκληση ,η προσεπικαλούσα εταιρεία καλεί αφενός τους καθών η προσεπίκληση να παρέμβουν στην ανοιγείσα δίκη μεταξύ αυτής και του ενάγοντα της α' αγωγής και αφετέρου ζητά σε περίπτωση ήττας της στη δίκη αυτή, να υποχρεωθούν οι προσεπικαλούμενοι να καταβάλουν σ'αυτήν κάθε ποσό που θα υποχρεωθεί να καταβάλει στον ενάγοντα της αριθμ. 56/2016 αγωγής , ευθυνόμενοι αλληλέγγυα και εις ολόκληρον .Ζητά επίσης να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη σε βάρος των καθών η προσεπίκληση. Με το περιεχόμενο αυτό το παραπάνω δικόγραφο αποτελεί προσεπίκληση για αναγκαστική παρέμβαση των εναγομένων , στην οποία σωρεύεται παρεμπίπτουσα αγωγή αποζημίωσης κατ'αυτής, τόσο δε η προσεπίκληση όσο και η παρεμπίπτουσα αγωγή είναι νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 346, 513 επ., 927 ΑΚ, 69 παρ. 1 περ.δ και ε, 88, 89, 176, 231, 907 και 908 παρ.1 ΚΠολΔ, ειδικά δε η παρεμπίπτουσα αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να εκδικαστεί ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου(άρθρο 14 παρ.1 περ.α και 31 παρ.1 ΚΠολΔ) κατά την ίδια διαδικασία εκδίκασης της κύριας αγωγής και πρέπει συνεκδικαζόμενη μ'αυτή αρθ. 246 ΚΠολΔ) να ερευνηθεί παραπέρα και στην ουσία της , εφόσον καταβλήθηκαν και τα νόμιμα τέλη. (αφ ε-ναρβαίου 1552980909570908058)

Από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι απεδείχθησαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο ενάγων στις 19.09.2007 αγόρασε από την εναγόμενη εταιρεία το αριθμ. αυτοκίνητο μάρκας με αριθμό πλαισίου και 1796 cc , όπως προκύπτει από την αριθμ. 1226/19.09.2007 απόδειξη λιανικής πώλησης της εναγόμενης εταιρείας, που προσάγει. Η τιμή της πώλησης συμφωνήθηκε στο ποσό των 38.000

6^ο φύλλο της αριθμ. 293 /2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας

ευρώ , εκ των οποίων οι 23.000 ευρώ δόθηκαν την ημέρα της πώλησης και το ποσό των 15000 ευρώ με δάνειο από την τράπεζα , το οποίο θα αποπληρώνονταν με δόσεις, για το λόγο αυτό συμφωνήθηκε και η παρακράτηση της κυριότητας επί του οχήματος αυτού υπέρ της εναγόμενης εταιρείας, ο όρος δε αυτός αναγράφηκε και στην άδεια κυκλοφορίας. Ο ενάγων προχώρησε στην αγορά του συγκεκριμένου οχήματος, κατόπιν των διαβεβαιώσεων εκ μέρους των εκπροσώπων της εναγομένης ότι το πωληθέν όχημα δεν έχει κανένα πραγματικό ή νομικό ελάττωμα και ασφάλισε αυτό καταβάλλοντας τις δόσεις του δανείου μέχρι τον Απρίλιο του 2012, οπότε και εξοφλήθη ολοσχερώς (βλ. την από 12.04.2012 επιστολή της Τράπεζας Eurobank προς τον ενάγοντα). Παράλληλα με την υποχρεωτική ασφάλιση, είχε ασφαλίσει το αυτοκίνητο αυτό και κατά άλλων ασφαλιστικών κινδύνων όπως για καταστροφή αυτού από καιρικά φαινόμενα, στην ασφαλιστική εταιρεία

Στις 24 Οκτωβρίου 2015 το αυτοκίνητο λόγω καταιγίδας που είχε πλήξει την Αθήνα, εγκλωβίστηκε από τα όμβρια ύδατα και υπέστη εκτεταμένες ζημιές, μη επανορθώσιμες δια επισκευής (βλ. την αριθμ.2349/23.10.15 δήλωση ακινησίας αυτοκινήτου) για το λόγο αυτό η ως άνω ασφαλιστική εταιρεία ,βάσει των μεταξύ τους συμφωνηθέντων, θα του κατέβαλε ως αποζημίωση το ποσό των 10.000,00 ευρώ , αφού προηγουμένως ο ενάγων κατέθετε στην εταιρία αυτή κάποια έγγραφα και συγκεκριμένα την άδεια κυκλοφορίας του οχήματος, τη δήλωση ακινησίας και πιστοποιητικό ότι δεν οφείλει το όχημα κανένα ποσό , ώστε να γίνει η μεταβίβαση του οχήματος προς την ασφαλιστική εταιρεία. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο ενάγων δεν μπόρεσε να μεταβιβάσει το όχημα στην ασφαλιστική εταιρεία , διότι στο όχημα αυτό είχαν καταλογιστεί επιβαρύνσεις καθώς από τον εισαγωγέα δεν είχε πληρωθεί ο ΦΠΑ, ανερχόμενος σε 5188,90 ευρώ και με τις

προσαυξήσεις σε 7837,57 ευρώ. Ο ενάγων απευθύνθηκε στην εναγόμενη εταιρεία, θεωρώντας ότι υπέχει ευθύνη ένεκα ύπαρξης νομικού ελαττώματος κατά την πώληση και ότι θάπρεπε να το καλύψει με κάθε πρόσφορη πράξη, λόγω δε της άρνησής της δια του νομίμου εκπροσώπου της, αναγκάστηκε να καταβάλει ο ίδιος το ποσό αυτό, των 7837,57 ευρώ, επειδή υπήρχε κίνδυνος να ματαιωθεί η καταβολή προς αυτόν της αποζημίωσης των 10.000 ευρώ. Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι ο ενάγων δεν γνώριζε για την ύπαρξη του ως άνω νομικού ελαττώματος και ως εκ τούτου η εναγόμενη εταιρεία υπέχει ευθύνη βάσει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 514, 516, 382, 383 επ. ΑΚ, εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά το χρόνο κατάρτισης της ένδικης πώλησης αλλά και προγενέστερα υφίστατο το νομικό ελάττωμα επί του πωληθέντος αυτοκινήτου και εξ αιτίας αυτού επήλθε η ζημία στον ενάγοντα, η οποία τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με την συμπεριφορά της εναγόμενης-πωλήτριας, χωρίς να απαιτείται και γνώση για το νομικό ελάττωμα εκ μέρους αυτής (της πωλήτριας) της οποίας η ευθύνη είναι αντικειμενική (βλ., ΑΠ 349/2010, Εφ. Δωδ.394/2005, ΑΠ 355/2010). Επομένως, με βάση τα ανωτέρω θα πρέπει να γίνει δεκτή η αγωγή και να υποχρεωθεί η εναγόμενη εταιρεία να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 7837,57 με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Όσον αφορά το αίτημα περί επιδίκασης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης θα πρέπει να απορριφθεί επειδή δεν αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη εταιρεία απέκρυψε δολίως το ως άνω νομικό ελάττωμα, εφόσον κατά τη μεταβίβαση προς αυτήν του αυτοκινήτου από την τρίτη εναγόμενη, δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη του ελαττώματος αυτού και ως εκ τούτου καλόπιστα μεταβίβασε το αυτοκίνητο στον ενάγοντα με το άνω νομικό ελάττωμα (και επομένως δεν προέκυψε αδικοπραξία και κατά συνέπεια υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης λόγω ηθικής βλάβης). Το αίτημα να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή πρέπει να απορριφθεί ως

7^ο φύλλο της αριθμ. 203/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας

ουσία αβάσιμο, διότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο, ούτε η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατόν να επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Όσον αφορά δε τη σχέση μεταξύ της εναγόμενης ως πωλήτριας του ενάγοντα και της εκ των προσεπικαλουμένων του η οποία μεταβίβασε το επίδικο αυτοκίνητο στην εναγόμενη εταιρεία (βλ. το έγγραφο του υπουργείου μεταφορών από το οποίο προκύπτουν οι διαδοχικές πωλήσεις του αυτοκινήτου) προκύπτει ότι υφίσταται σχέση δικονομικής εγγύησης ήτοι δηλαδή σχέση μεταξύ πωλητού υποχρεωμένου να μεταβιβάσει το πωληθέν ελεύθερο παντός δικαιώματος τρίτου, όπως ορίζει το άρθρο 514 ΑΚ, και αγοραστή, έναντι του οποίου ευθύνεται ο πωλητής για τα νομικά ελαττώματα του πωληθέντος πράγματος, βάσει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 514, 516, 382, 383 επ. ΑΚ που προαναφέρθηκαν, η σχέση δε αυτή (δικονομικής εγγύησης) δεν υπάρχει μεταξύ της εναγόμενης εταιρείας-προσεπικαλούσας και των υπόλοιπων προσεπικληθέντων. Αποτελούν δε νομικά ελαττώματα στην πώληση και δικαιώματα δημοσίου δικαίου όπως είναι διάφοροι φόροι οι οποίοι έχουν μεν (φορολογικό) υποκείμενο τον πωλητή, μπορεί όμως σύμφωνα με το νόμο, να εισπραχθούν και από τον αγοραστή όπως συμβαίνει και με τα τελωνειακά τέλη πραγμάτων που εκτελωνίστηκαν ατελώς, ανέκυψε όμως εκ των υστέρων υποχρέωση καταβολής των τελωνειακών τελών (βλ. άρθρο 514 ερμ. Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, ΕφΑθ3175/79 ΝοΒ 27,1326). Επομένως θα πρέπει να γίνει δεκτή και η προσεπίκληση-παρεμπίπτουσα αγωγή ως προς την καθής Αναστασία Τσουλούπα, ενώ ως προς τους λοιπούς πρέπει να απορριφθεί, εφόσον δεν υπάρχει άμεση έννομη σχέση που να συνδέει αυτούς με την εναγόμενη εταιρεία κι έτσι να έχουν και αυτοί την ιδιότητα του δικονομικού εγγυητή αυτής, και να υποχρεωθεί αυτή να καταβάλει στην

εναγόμενη-προσεπικαλούσα το ποσό των 7837,57 ευρώ νομιμότοκα κατά το διατακτικό ενώ δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι ώστε να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και ως προς αυτήν. Τέλος, η δικαστική δαπάνη θα πρέπει να καταβληθεί όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την αριθμ. 56/2016 αγωγή και την αριθμ.115/2016 Προσεπίκληση –Παρεμπίπτουσα αγωγή αντιμωλία των διαδίκων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη τη συζήτηση ως προς την εταιρεία με την επωνυμία

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη εταιρεία να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 7.837,57 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα σε βάρος της, τα οποία ορίζει σε 150,00 ευρώ,

ΔΕΧΕΤΑΙ την Προσεπίκληση-παρεμπίπτουσα αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθής η προσεπίκληση-εναγόμενη

να καταβάλει στην προσεπικαλούσα –εναγόμενη εταιρεία το ποσό των 7837,57 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την ημέρα καταβολής και μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα σε βάρος της προσεπικαλούμενης , τα οποία ορίζει σε 200,00 ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 14 Ιουλίου 2017

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η σύμβαση και η έκδοσή του
κατά τη σειρά της προτεραιότητας
Ν. Ιωνία, Γραμματέας

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παυλίνα Γεωργιάδου